

i høj Grad egner sig til at blive strøget. Der er vist ingen, der ikke ønsker, at Tyendets Lønkrav maa være beskyttet saa godt som muligt. Det vilde være overordentlig pinligt, om et Tyende skulde være udsat for at miste den Løn, det har til gode. Men jeg tror, at Bestemmelserne i § 22, 2det Stykke, er i høj Grad uheldige. Vi har i Juraen et ganske ejendommeligt Tilfælde, som kommer frem, hvor det drejer sig om Konkursordenen. Det er nemlig saaledes, at i Tilfælde af Konkurs gaar privilegerede Fordringer forud for Underpant i Løsøre, Underpant i Løsøre gaar forud for senere Haandpant og senere Udlæg, og senere Haandpant og senere Udlæg gaar igen forud for de privilegerede Fordringer, som paa Forhaand gaar forud for Underpant. Man bevæger sig fuldstændig i en Kreds. Professor Torp udtaler sig med megen Forbeholdenhed om dette. Han siger: Enhver Løsning bliver noget vilkaarlig. Man kan i Virkeligheden godt sige, at det er lige saa vanskeligt at træffe en retfærdig Løsning her som at løse Spørgsmaalet om Cirkelens Kvadratur. Naar man paa Forhaand har saa uheldige Lovgivningsbestemmelser paa dette Punkt, vil det blive meget betænkeligt at gøre dem yderligere vanskelige ved at vedtage en Bestemmelse som den i § 22, 2det Stykke. Jeg skal imidlertid ikke fordybe mig i dette, det er saa juridisk, men henstille til det kommende Udvalg at have sin Opmærksomhed henvendt derpaa.

Dernæst vil jeg ganske kort omtale § 30, 1ste Tilfælde. Der anføres i Bemærkningerne, at der er sket den Ændring i det ældre Forslag, at Medhjælperen ifølge Lovforslaget kun kan afskediges, saafremt han er dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling, medens det ældre Forslag lod det være nok, at han havde begaaet en saadan Handling, og der henvises i Motiverne til, at man paa den Maade kan hjælpe de Personer, for hvis Vedkommende Tiltale fratages. Jeg har nu indhøstet den Erfaring, at i det langt overvejende Antal Tilfælde, hvor Medhjælperen har begaaet en Forbrydelse, vil Husbonden være villig til at beholde ham i sin Tjeneste. Men netop i de Tilfælde, hvor han er uvillig dertil — det kan jo skyldes et meget naturligt Hensyn til hans egne Børn —, synes jeg, det vilde være uheldigt at nøde Husbonden

til at beholde vedkommende Tyende; og jeg kan heller ikke tro, det er rigtigt, naar der i Bemærkningerne henvises til den Betydning, det kan have for en gunstig Gennemførelse af Opdragelsesforsorgen. Jeg tror, at det unge Menneske, som har forbrudt sig, vil være meget uheldigt stillet ved at skulle forblive hos en Husbond, som er uvillig til at beholde ham. Jeg skal minde om, at det bliver et meget stort Antal Tilfælde, det her kommer til at dreje sig om. Det er nemlig saaledes i Praksis, at der ret sjældent finder Paatale Sted af Forbrydelser, der begaaes af Personer under 18 Aar. Jeg vil ogsaa pege paa det ret ejendommelige i, at Bemærkningerne lægger saa megen Vægt paa dette, at naar vedkommende har været fængslet i længere Tid end 8 Dage, kan Husbonden ophæve Forholdet. Der er noget irrationelt deri. Vedkommende kan jo have været underkastet Varetægtsarrest uden i Virkeligheden at have begaaet noget ulovligt. Det forekommer mig, at det vilde være bedre at beholde den Regel, som fandtes i det ældre Forslags § 36.

Lovforslaget indeholder jo først og fremmest Beskyttelsesregler for Medhjælperne. Der er et enkelt Punkt, hvor jeg synes, der kunde være Grund til at give Husbonden en lille Beskyttelse. Jeg sigter her til Bestemmelserne i § 28 om, hvorledes det gaar, naar Medhjælperen undlader at møde i rette Tid eller ulovligt bortgaar af Tjenesten. Det er nemlig saaledes, at som Regel vil Tyendet være ude af Stand til at udrede den Erstatning, som han vil kunne blive idømt for et saadant Forhold, og paa den anden Side kan man ikke komme bort fra, at det i visse Tilfælde vil være ganske overordentlig slemt for Husbonden, om Tyendet udebliver fra sin Tjeneste uden lovlig Grund; og at det ikke altid er rimelige Grunde, der bevirker, at Tyendet udebliver eller bortgaar af Pladsen, ser vi f. Eks. i disse Dage i Aviserne, hvor der fortælles, at en Pige er bortgaaet af Tjenesten alene af den Grund, at der ikke var Dragonindkvartering paa Gaarden. Jeg vil henstille til Udvalget, om man ikke kunde tænke sig den paagældende Bestemmelse ændret saaledes, at Husbonden fik en Ret til i Stedet for at kræve Erstatning at faa Tyendet ikendt en Bøde. Det er